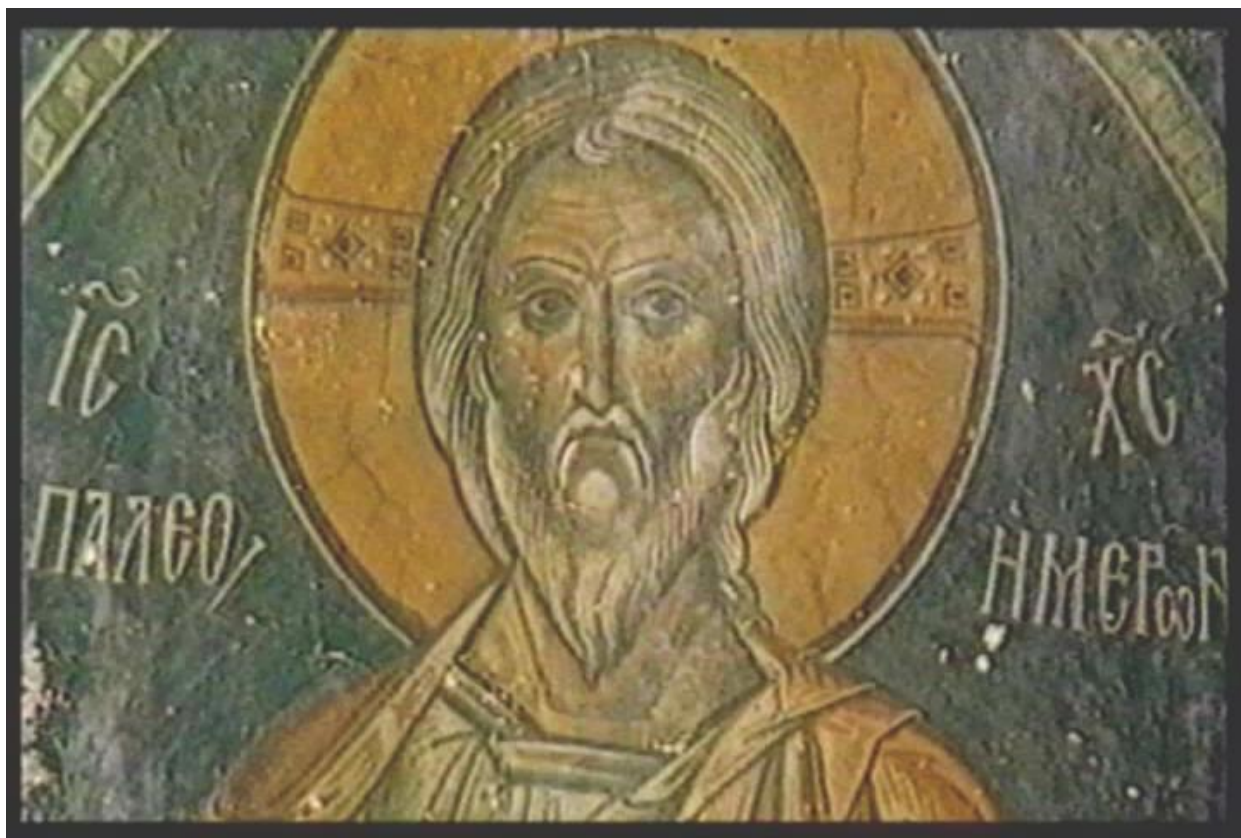

Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς...

Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ὑμᾶς!
Δόξα τῇ Μακροθυμία Σου Κύριε!
Φώτισον ἡμᾶς Παράκλητε Ἄγαθέ!

Καιροὶ ἀποστασίας, ὅπου καὶ ἐκλεκτοὶ θὰ πλανηθοῦν. Ὁ Εὐγένιος Τρουμπενσκόυ τὸ 1915 εἰς τὰ ἔργα του γιὰ τὴν Ὁρθόδοξη Εἰκόνα-Ἀγιογραφία καὶ Παράδοση ἔγραφε: «Ἐχομε παύσει νὰ κατανοοῦμε τὴν Βυζαντινὴ εἰκόνα γιατί ἐμεῖς οἱ ἴδιοι τὴν ἔχομε χάσει».

Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, ἅγιοι ὁμολογητές, μάρτυρες, καὶ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας διδάσκουν τί πρέπει νὰ πιστεύουμε καὶ τί εἰκόνες νὰ ἀγιογραφοῦμε καὶ νὰ προσκυνοῦμε. Τὰ τελευταῖα χρόνια πολλὲς φιλονεικίες εἰς ἔντυπα καὶ συζητήσεις γιὰ τὴν εἰκόνα τῆς Ἁγίας Τριάδος,

Ὁ ὅρος τῆς Ἁγίας 7^{ης} Οἰκουμενικῆς Συνόδου δὲν ἐπιτρέπει τὴν εἰκονογράφησι τοῦ «Συνθρόνου» δηλ. Πατρός-Υἱοῦ καὶ ἄνωθεν Ἁγ.Πνεύματος ὡς περιστερᾶς. «Ὅρίζομεν σὺν ἀκριβείᾳ πάσῃ καὶ ἐμμελείᾳ

παραπλησίως τῷ τύπῳ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ... τὰς εἰκόνας τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς Ἀγ.Θεοτόκου, τιμίων ἀγγέλων καὶ πάντων ἁγίων καὶ ὁσίων ἀνδρῶν» (Ὅρος πίστεως 7^{ης} ἁγ. Οἴκουμ. Συνόδου).

Γιατί οἱ ἄυλοι καὶ ἀσώματοι καὶ ἀόρατοι ἄγγελοι μποροῦν νὰ ἀγιογραφοῦνται; Οἱ ἁγ.Πατέρες τῆς 7^{ης} Οἴκουμ. Συνόδου γράφουν: «Διότι φανερώθηκαν μὲ ἀνθρώπινη μορφή σ' αὐτοὺς ποὺ ἦταν ἄξιοι». Μόνο ὁ Θεὸς εἶναι ἀσώματος, οἱ ἄγγελοι εἶναι ἀσώματοι σὲ σύγκριση μ' ἐμᾶς καὶ τὴ δημιουργία, σὲ σύγκριση μὲ τὸ Θεὸ εἶναι παχεῖς καὶ ὑλικοί» (Ἄγ.Δαμασκηνός).

Ἡ Πανορθόδοξος Σύνοδος εἰς τὴν Μόσχα τὸ 1666 ἀπηγόρευσε ἀγιογράφηση τῆς εἰκόνας τῆς ἁγ.Τριάδος καὶ ἀνάρχου Πατρὸς διότι οὐδεὶς εἶδε αὐτὸν ποτὲ φανερωθέντα ἐν σαρκί.

Ἡ Εἰκόνα αὐτὴ τοῦ «Συνθρόνου» εἶναι παπικῆς προελεύσεως. Οἱ Λατίνοι εἰκονογράφησαν ἀρκετὲς κακόδοξες εἰκόνες καὶ ἔφθασαν καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἱστορικῶς δὲν ὑπάρχουν τέτοιες εἰκόνες στὴν εἰκονομαχικὴ περίοδο, ἂν ὑπῆρχαν θὰ ἔδιδαν ἀφορμὴ νὰ γράψουν καὶ νὰ κατηγοροῦν οἱ εἰκονομάχοι. Ὁ ἁγ.Ἰωάν. ὁ Δαμασκηνός γράφει ὅτι ἡ ἁγία Τριάς δὲν ζωγραφίζεται σὲ εἰκόνα PG. 99,468B, μόνο τὰ πρόσωπα ποὺ ἔχουν σώματα μποροῦν νὰ ζωγραφίζονται σὲ εἰκόνες PG. 94,1344.

Ὁ ἁγ.Νικηφόρος ὁ ὁμολογητής, λέγει: «Παραφροσύνη νὰ εἰκονίζεται αὐτὸς ποὺ δὲν ἐσαρκώθη» PG. 100,396.

Οἱ εἰκόνες τοῦ Θεοῦ Πατρὸς εἶναι ἄρνησις τῆς Ἀγίας Γραφῆς καὶ διδασκαλίας τῆς ἐκκλησίας. Ἡ σάρκωσις τοῦ Θεοῦ Λόγου μᾶς δίδει τὴν δυνατότητα ν' ἀγιογραφοῦμε τὸν Υἱὸ κατὰ τὴν ἀνθρωπίνην φύση, τὸ Ἄγ.Πνεῦμα ἐπιτρέπεται ὡς περιστερὰ μόνο εἰς τὴν Βάπτισις τοῦ Χριστοῦ ἢ ὡς πύρινες γλῶσσαις εἰς τὴν Πεντηκοστή.

Ἡ Εἰκόνα εἶναι ὁμοίωμα ποὺ χαρακτηρίζει σ' ὅλα τὸ πρωτότυπό της PG. 94, 1240.

Ἀγιογραφίες χωρὶς ὑπαρκτὰ πρωτότυπα εἶναι εἰδῶλα καὶ ὄχι εἰκόνες.

Ὅταν προσκυνοῦμε τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ προσκυνοῦμε καὶ τὸν ἴδιο. Ἄγ.Θεόδ. Στουδίτης PG. 99,364.

«Ὁ Θεὸς Πατὴρ οὐδέποτε ἐφάνη ἐν ὁράσει προφητῶν ὡς ἄνθρωπος διότι οὐκ ἐγένετο ἄνθρωπος» PG. 154,385.

Ὁ Θεὸς δέχεται τὴν προσκύνησι κακοδόξων εἰκόνων π.χ. (Σύνθρονο) παρὰ τίς ἀπογορεύσεις τῆς ἐκκλησίας; Ὁ Θεὸς βέβαια εἰσακούει τὰς εὐχὰς ὄσων προσκυνοῦν τέτοιες εἰκόνες μὲ πίστη καὶ ἄγνοια τῶν πολλῶν ἀπαγορεύσεων γι' αὐτές.

Ὅποιος ἀγιογραφίσει τὴν εἰκόνα τῆς αὔλης, ἀσώματης, ἀόρατης θεότητας (δηλ. Ἁγ.Τριάδος) τὴν ἀπορρίπτομε ὡς ψευδὴ καὶ νόθα. Ἁγ.Δαμασκηνοῦ PG. 94,1293 D καὶ τοῦτο παραφροσύνη καὶ ἀσέβεια PG. 94,1169-1172.

Ἡ διδασκαλία τοῦ Εὐαγγελίου δὲν πρέπει νὰ διαστρεβλώνεται μὲ τις εἰκόνες. «Δεῖξε μου τίς εἰκόνες

ποὺ προσκυνᾷς νὰ σοῦ πῶ τί πίστι ἔχεις» (Ἁγ.Δαμασκηνός).

Λέγει ὁ Κύριος: «Ἐγὼ ἐν τῷ Πατρὶ καὶ ὁ Πατὴρ ἐν ἐμοὶ ἐστι». «Πατέρα ὅταν ἀκούσης καὶ Υἱὸν ἀναχώρει σωμάτων» Ἁγ.Κύριλλος PG. 77,68.

«Ἐν ἐμοὶ -λέγει ὁ Κύριος, ὁ Πατὴρ θεωρεῖται» PG.83,453 «Ἐν τῷ Υἱῷ ἢ τοῦ Πατρὸς θεότης θεωρεῖται» PG. 28,709

«Ὁ ὁρῶν τὸν Υἱόν, τὴν τοῦ Πατρὸς εἰκόνα ἔχοντα ἐν ἑαυτῷ αὐτὸν ὁρᾷ τὸν Πατέρα» PG. 72,404C καὶ 72,276B κ' 357D.

«Δοξάζεται ἐν Χριστῷ ὁ Πατὴρ, κατὰ τὴν αὐτοῦ φωνὴν (ἐγὼ σὲ ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς)» Ἁγ.Κυρίλλου PG. 75,652D

«Μία τιμὴ καὶ μία προσκύνησις, ἢ ἐν Υἱῷ καὶ δι' αὐτοῦ γινομένη τῷ Πατρὶ καὶ ὁ οὕτω προσκυνῶν, ἓνα Θεὸν προσκυνεῖ» PG. 26,333B

«Ὁ ἀκούων τοῦ Λόγου, οἶδεν ὅτι τοῦ Πατρὸς ἀκούει» PG. 26,352B

«Οἱ Ἰουδαῖοι μὲν οὐκ εἶδον τὸ εἶδος τοῦ Πατρὸς, ἡμεῖς δὲ αὐτὸ ἐθεασάμεθα ἐν Χριστῷ» PG. 77,984D

«Ἐν Υἱῷ Ἀγιογραφοῦμε τὸν Πατέρα» PG.85,1445A

«Ὁ Λόγος ἐν ἑαυτῷ δεικνύς τὸν Πατέρα καὶ τὸ ΑΓ.ΠΝΕΥΜΑ» PG. 90,876C

«Ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς οὐσιωδῶς ὑφεστῶς ἐστὶν ὁ μονογενὴς Υἱός» PG. 90,884B

Ὁ Μέγας ὁμολογητὴς ὁσ Θεοδ. Στουδίτης πολλάκις γράφει ὅτι «Ἐν Χριστῷ συμπροσκυνεῖται ὁ Πατὴρ καὶ τὸ ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ» PG. 99,428C – 99,1328C – 99,1504A – 99,1588D – 99,1612A – 99,1472C

«Ἡ φυσικὴ εἰκὼν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς εἶναι ὁ Υἱός» PG. 99,1328A

«Τ' ὄνομα Χριστὸς ἐμφαίνει καὶ τὸν Πατέρα καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα» PG. 123,1124D

«Δὲν πρέπει νὰ ἀγιογραφῆται ὁ Πατὴρ» PG. 99,336D

«Τί εἶναι Τριαδικὴ προσκύνησις; Ὁ προσκυνῶν τὸν Χριστὸν συμπροσκυνεῖ καὶ τὸν Πατέρα καὶ τὸ Ἅγ.Πνεῦμα ὁμοῦ» PG. 99,1328D

Ἴς βλέπουν αὐτὰ ὅποιοι «ζηλωτές» προσκυνοῦν τρεῖς ἀσπαζόμενοι εἰς τὸ Σύνθρονον, τὸν Πατέρα, τὸν Υἱὸν καὶ περιστερά.

«Δοξαζομένου τοῦ Χριστοῦ, ὁ Πατὴρ ἐν ἑαυτῷ δοξάζεται» PG. 70,1040 – 1041A

«Ἐν τῷ Μονογενεῖ, τὸν γεννήσαντα κατανοῶν» PG. 105,184B

Ὁ ἀγ.Θεόδ. ὁ Στουδίτης γράφων διὰ τὰς ἀγ. Εἰκόνας Χριστοῦ, Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἀγίων, οὐδὲν λέγει διὰ εἰκόνα ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Οἱ ὑπερασπιστὲς τοῦ «Συνθρόνου» δικαιολογοῦν τὴν συνθεση τῶν εἰκονιζομένων ὡς ἐξῆς: ὁ Πατὴρ ἐφάνη εἰς Παλαιὰ Διαθήκη, ὁ Υἱὸς κατὰ τὴν σάρκωσί Του, τὸ πνεῦμα τὸ Ἅγιον εἰς τὴν Βαπτισι.

Κυκλοφορεῖ καὶ ἡ ἄλλη εἰκόνα τοῦ «Συνθρόνου» ὅπου εἰς τὴν θέσι τῆς «περιστερᾶς ἔχει τὴν πύρινη γλῶσσα τῆς πεντηκοστῆς. Ἀπήντησαν οἱ προσκυνοῦντες τὸ «Σύνθρονον» ὅτι καὶ τὴν εἰκόνα αὐτὴ προσκυνοῦν ἀφοῦ ἡ Πεντηκοστὴ δὲν εἶναι μικρότερη ἐορτὴ ἀπὸ τὰ Θεοφάνεια... Ἴς φανταστοῦμε κάποιον ἀγιογράφο νὰ ἀγιογραφήσει «Σύνθρονον» Πατέρα γέρο – δεξιὰ Του τὸν Χριστὸ καὶ ἄνωθεν ἀντὶ περιστερᾶς, ΑΓ.ΠΝΕΥΜΑ ἐν εἴδει νεφέλης, ὅπως ἐφάνη εἰς τὴν Μεταμόφωσι εἰς Θαβῶρ.

Ἐφάνη ὁ Πατὴρ εἰς τοὺς Προφήτας;

Οἱ ἅγιοι λέγουν ὅτι εἰς τὴν Παλαιὰ Διαθήκη ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ ἐλάλησε.

«Τῷ Ἀβραάμ ὁ Υἱὸς ἦν ὁ λαλῶν» PG. 59,190D

«Τῷ Ἀβραάμ ἐν τῇ σκηνῇ ὁ Υἱὸς ἐστὶν ὁ διαλεγόμενος» PG. 85, 1424D – 13,349 – 43,69B

«Ἡσαΐας περὶ Χριστοῦ λέγει, εἰς Ἰερεμίαν ὁ Χριστὸς περὶ αὐτοῦ» PG. 13,357 – 70,172

«Ὁ Σωτὴρ ἐσήμαινε, ὁ λαλῶν ἐν τοῖς προφήταις πάρειμι» PG. 43,189

«Οὔτε Ἀβραάμ, οὔτε Ἰσαάκ, οὔτε Ἰακώβ, οὔτε ἄλλος τῶν ἀνθρώπων εἶδε τὸν Πατέρα... ἀλλὰ τὸν Υἱὸν αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος ἐγένετο ἄνθρωπος ἐκ Παρθένου, ...ὡς πῦρ τότε εἰς Μωϋσέα ἐν τῇ βάρῃ ἐφάνη καὶ ὠμίλησε» PG. 6,777 – 69,313 – 118,144A

«ῶφθη τῷ Μω-
ϋσῆ ἄγγελος Κυρίου...
τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ,
ἄγγελον καλεῖ... ὁ τό-
πος γῆ ἁγία ἐστίν, τῇ
ἐπιφανείᾳ καὶ ἐνεργείᾳ
τοῦ Χριστοῦ» PG. 60,
130D

«Ὁ Λόγος ὠμι-
λοῦσε εἰς Προφήτας»
PG. 64,45-46 καὶ 63,
14D

«Ὁ Κύριος ὁ
λαλῶν τῷ Ἀβραάμ
ἕτερον Κύριον ὁμολο-
γεῖ δηλ. τὸν αὐτοῦ Πατέρα» PG. 22,381 – 22,384-385

«Τίς δὲ ὁ φανείς; Ὁ Θεὸς Λόγος!...» PG. 22,389

«ὥστε διὰ τοῦ Υἱοῦ τὸν Πατέρα τοῖς πατρᾷσι ἐωρᾶσθαι (ἐν ἀνθρώπου
σχήματι φανείς) κατὰ τὸ: «Ὁ ἐωρακῶς ἐμὲ τὸν Πατέρα ἐώρακε»» PG.
22,392B καὶ 393A

«Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ μὲ δύο ἀγγέλους εἰς Ἀβραάμ PG. 20,1116B (ἐν τῇ
δρυϊ Μαβρῆ) μόνο εἰς τὸν Λόγον ὁ Ἀβραάμ λέγει «Κύριε», οἱ δύο ἄγγελοι
οὐδὲν ὠμίλουν» PG. 22,1032AB – 80,177D – 94,1369B – 158,260A

«Ἐώρων οἱ θεῖοι ἄνδρες (τῆς Παλ. Διαθήκης) τὸν Θεὸν Λόγον»
PG.22,1041D καὶ 1044A καὶ 1061C

«Ὁ ὢν εἶναι ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ ὕστερον δι' ἡμᾶς σαρκωθεῖς» PG.
28,432A – 43,189

«Ὁ Παλαιὸς τῶν ἡμερῶν παιδίον γέγονε» PG. 28,961A

«...προσκυνῶν τὸν Υἱὸν καὶ διὰ τοῦ Υἱοῦ τὸν Πατέρα» PG. 30,633B

«Χριστὸν ἦν ὁ ἀναγαγὼν (Ἰσραηλίταις) ἐξ Αἰγύπτου» PG. 55,730

«Ὁ Λόγος μετὰ Ἀβραάμ καὶ Μωϋσέως καὶ Ἰησοῦ Ναυῆ καὶ προφητῶν»
PG. 75,392B

«Πάντες οἱ προφῆται τὸν Θεὸν Λόγον ἔβλεπον» PG. 83,172 καὶ
102,144B – 125,261C

«Πρὸ τῆς κατὰ σάρκα ἐμφανοῦ παρουσίας, νοητῶς ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ
τοῖς πατριάρχαις καὶ προφήταις ἐνεδήμει προτυπῶν τὰ μυστήρια τῆς αὐτοῦ
παραουσίας...» PG. 90,1137 καὶ 90,648A

«...εἰς τὰ σύμβολα τοῦ νόμου Παλαιᾶς Διαθήκης διδασκόμεθα κεκρυμμένον τὸν Λόγον» PG. 90,1221D

«Γέγονε ἡ φωνὴ τοῦ Νυμφίου διὰ τῶν προφητῶν εἰς τοὺς ὁποίους ἐλάλησε ὁ Θεός» PG. 87B,1593C

«Ὁ Λόγος ὠμίλει εἰς Προφήτας» PG. 87B,1929

«Ὁ Λόγος μετὰ δύο ἀγγέλων ὤφθη εἰς Ἀβραάμ» PG. 92,180D

«Ὁ μεταμορφωθείς Χριστὸς ἐν Θαβώρ ἦτο ὁ πάλαι διὰ νόμου καὶ προφητῶν λαλήσας Θεός» (ιδιόμελο ἐσπερ. 6^{ης} Αὐγ.)

Εἰς τὸ ὄραμα τοῦ προφήτου Δανιὴλ κεφ 7^{ov} ὁ Παλαιὸς τῶν ἡμερῶν δὲν εἶναι ὁ Πατέρας διότι εἶναι ὁ ἴδιος ὁ θεάνθρωπος Ἰησοῦς Χριστὸς ὅπως ἐφάνη ὡς γέρων εἰς τὸν Εὐαγγελιστὴ Ἰωάννη τὸν Θεολόγο (Ἀποκάλυψις Α' κεφάλαιο). Βλέπομε ὅτι ἡ περιγραφή εἶναι ὅμοια «...τρίχες λευκαὶ ὡς ἔριον λευκὸν κλπ»

Εἰς 7^{ov} κεφ. Προφ. Δανιὴλ ὁ Παλαιὸς τῶν ἡμερῶν κάθεται κριτῆς καὶ ἐνώπιόν του θανατώνεται τὸ θηρίον, ὁ ἀντίχριστος, καὶ ἐν συνεχείᾳ ἔρχεται ὡς Υἱὸς ἀνθρώπου πρὸς τὸν Παλαιὸ τῶν ἡμερῶν. Τὸ Εὐαγγέλιο λέγει ὅτι ὁ Χριστὸς θὰ κρίνει εἰς τὴν Β' παρουσία Του. Τὸ Τριώδιο μὲ τοὺς ὕμνους, Παλαιὸ ἡμερῶν τὸν Χριστὸν Κριτὴ ὑμνεῖ πού «θὰ ἔλθῃ κρίναι ζώντας καὶ νεκρούς» εἰς τὴν Β' παρουσία Του. Λοιπὸν δὲν εἶναι δυνατὸν νᾶναι ὁ Πατήρ!

«Τὴν ἀνθρωπότητα τοῦ Λόγου Υἱὸν ἀνθρώπου ὀνομάζει» (Μ.Ἀθανάσιος ΒΕΠ. 35,121) καὶ ὁ ἴδιος ἅγιος εἰς τὸ PG. 26,92A γράφει ὅτι ὁ Παλαιὸς τῶν ἡμερῶν εἶναι ὁ Υἱός.

Ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου (εἰς τὸ ὄραμα τοῦ Δανιὴλ) πού πηγαίνει πρὸς τὸν Παλαιὸ τῶν ἡμερῶν, ἐρμηνεύεται ἀπὸ ἀγίους ὡς ὄρασις ἐνώσεως τοῦ Λόγου μὲ τὴν ἀνθρώπινη φύση. (Ἰωαν.Δαμασκ. PG. 95,1380A)

«Ὁ Παλαιὸς τῶν ἡμερῶν ἔγινε βρέφος, αὐτὸς πού κάθεται σὲ θρόνο ὑψηλὸ καὶ ἀπρόσιτο βρίσκεται στὴ φάτνη» (Ἰωαν.Χρυσοστ. PG. 56,389)

«...ἄς προσκυνήσῃ ὅλη ἡ γῆ ...τὸν Θεὸν ὡς βρέφος τεσσαροκονθήμερο καὶ προαιώνιο, βρέφος μικρὸ καὶ Παλαιὸ τῶν ἡμερῶν» (Ἄγ.Κυρίλλου – Λόγος εἰς Ὑπαπαντὴ) καὶ (ἅγ.Μεθόδ.Ὀλύμπου PG. 18,365)

«Νηπιάζει δι' ἐμὲ ὁ Παλαιὸς τῶν ἡμερῶν» (ὄρθος Ὑπαπαντῆς)

«Ὁ Παλαιὸς τῶν ἡμερῶν ...σήμερον βρέφος ὀρᾶται» (ιδιόμελο Λητῆς 2 Φεβρ.). Φαίνεται φανερὰ ὅτι ἐδῶ πρόκειται περὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ ὄχι τοῦ Πατρός. Ἄν καὶ Παλαιὸς τῶν ἡμερῶν εἶναι καὶ τὰ 3 πρόσωπα τῆς Ἁγ.Τριάδος ὅμως εἰς τὸ ὄραμα τοῦ Προφήτου Δανιὴλ (7^{ov} καφάλ.) κατὰ τὶς ἐρμηνεῖες τῶν ἀγίων εἶναι ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ διότι αὐτὸς ἐσαρκώθη, αὐτὸς

θα θανατώση τὸν Ἀντίχριστο... Αὐτὸς θὰ κρίνη εἰς τὴν Β' παρουσία Του καὶ εἶναι ὁ ἴδιος ὁ φανείς εἰς τὸν Εὐαγγελιστὴ Ἰωάν. Θεολόγο (Ἀποκάλυψις κεφ.Α')

«Ἐνώπιον τοῦ Παλαιοῦ τῶν ἡμερῶν ἀνηρέθη τὸ θηρίον καὶ ἀπώλετο. Τὸ θηρίον ὁ ἀντίχριστός ἐστιν. Ὁ

Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἐρχόμενος, ἀνελεῖ αὐτὸν τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ»
PG. 28,700A

Τὸ ὅτι κάποιοι ἅγιοι γράφουν ὅτι μπορεῖ ν' ἀγιογραφῆται ὁ Πατήρ, δὲν μᾶς δίδει τὸ ἐλεύθερο νὰ ἀγιογραφοῦμε τὴν σύνθεσι «συνθρόνου»- «Ἁγ.Τριάδος». Διότι ἡ 7^η Οἰκουμενικὴ Σύνοδος καὶ ἡ ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι διδασκαλία τῶν ἁγίων, ἀπογορεύει αὐτὴν. Ἡ εἰκόνα αὐτὴ μὲ τὸν Πατέρα γέροντα, δίδει ἀρειανικὸ μήνυμα ὅτι ὁ Υἱὸς ἦρθε μετὰ τὸν Πατέρα δηλ δὲν εἶναι συνάναρχος μὲ τὸν Πατέρα. Τὸ περιστέρι ἄνωθεν ἀνάμεσά τους παριστάνει τὴν ἐκ Πατρὸς καὶ Υἱοῦ ἐκπόρευσι ἐξίσου (δηλ κηρύττει τὴν αἴρεσι τοῦ «Φιλιόκβε»). Σὲ τέτοιες εἰκόνες ζωγραφίζου τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸ πού φυσοῦν καὶ σχηματίζουν τὸ περιστέρι μὲ τὴν πνοή τους. Σὲ ἄλλες εἰκόνες τέτοιες (δηλ τοῦ Συνθρόνου) τὸ φωτοστέφανο τοῦ Πατρὸς ἔχει Σταυρὸ δηλ διδάσκει τὴν αἴρεσι τῶν θεοπασχιτῶν πού ἔλεγον ὅτι ἡ θεότης ὑπέφερε εἰς τὸν Σταυρὸ. Εἰς τὴν ὀρθόδοξο ἀγιογραφία μόνο ὁ Χριστὸς ἔχει Σταυρὸ εἰς τὸ φωτοστέφανο γιατί μόνο αὐτὸς σταυρώθηκε.

Εἰς τὸ ἐρωτημὰ τους, ἡ εἰκόνα τοῦ «Συνθρόνου» ἔχει 300 χρόνια καὶ πλέον ἀπαντοῦν οἱ Πατέρες τῆς ἐκκλησίας: «Ἄλλο ὀρθόδοξη παράδοσι καὶ ἄλλο κακὴ συνήθεια». Εἰς Ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία γράφει ὅτι ἀπ' τὸν Α' αἰῶνα ὑπῆρχε ἡ εἰκόνα τῆς Φιλοξενίας Ἀβραάμ, ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ μὲ δύο ἀγγέλους εἰς τύπον τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Δὲν πρέπει νὰ δεχόμεθα τέτοιες κακόδοξες-παπικὲς εἰκόνες πού διδάσκουν αἰρέσεις. Ὁ Κύριος εἶπε εἰς τὸν Φίλιππο: «Πῶς λέγεις δεῖξον τὸν Πατέρα; Οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ Πατρὶ καὶ ὁ Πατήρ ἐν ἐμοὶ ἐστί;» Ἡ

είκόνα τοῦ θεανθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ μόνη εἰκόνα πού ἔδωσε ὁ Θεός στὸν ἄνθρωπο.

Λέγουν ὅτι ὁ πρωτο-
μάρτυς ἅγ. Στέφανος εἶδε
τὸν Χριστὸν εἰς τὰ δεξιὰ
τοῦ Πατρὸς καὶ κάποιοι
ἀκριβολόγοι εἶπαν ἀνάθεμα
τρὶς ὅποιος δὲν δέχεται
αὐτό, ἀφοῦ καὶ ὁ Δαυὶδ
γράφει εἰς 108 ψαλμό:
«Εἶπε ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ
κάθου ἐκ δεξιῶν μου» δηλ
τὸ Χριστὸν μπορούμε νὰ
τὸν ἀγιογραφοῦμε στὰ δε-
ξιὰ τοῦ Πατρὸς. Ὅμως εἰς
τὸν 15^{ον} ψαλμό λέγει ὁ Κύ-
ριος: «Προωρώμην τὸν Κύ-
ριον ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστί
κλπ» ἄρα κάθεται ἀριστε-
ρά... ἂν τὸ φανταστοῦμε μὲ
αἰσθητὴ εἰκόνα καὶ εἰς 88
ψαλμὸν ὁμιλεῖ ὅτι ἡ Ἀλή-
θεια (=ὁ Χριστός) εἶναι
κύκλω τοῦ Θεοῦ Πατρὸς.

«Ἡ κάθισις τοῦ Θεοῦ
ἐπὶ πνευματικοῦ θρόνου

εἶναι πνευματικὴ ...οὐδὲν δηλοῦται περὶ σωματικῆς καθίσεως ...γελοῖον τὸ
νὰ νομίζομε καὶ νὰ ὀνομάζομε θρόνους τινὰς δημιουργημένους, οὐκ οἶδα ἐκ
ποιίας ὑλῆς» PG. 13,1377

«Ὁ Ἁγ.Στέφανος εἶδε τὸν Ἰησοῦ Χριστὸν λάμποντα μὲ τὸ ἄκτιστο Φῶς
Του» PG. 85,469 καὶ 653

Ἡ ἐκ δεξιῶν στάσις ἢ ἐξ ἀριστερῶν ἢ κύκλω εἶναι συμβολικὴ.

Ὁ ἁγ.Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς γράφει ἐρμηνεύοντας τὸ ὄραμα τοῦ
πρωτομάρτυρος Στεφάνου ὅτι ὁ ἅγιος δὲν εἶδε τὸν Πατέρα, ὅπως
εἰκονίζεται στὸ «σύνθρονον» καὶ δεξιὰ τὸν Χριστό, ἀλλὰ τὸ Φῶς ἐκεῖνο τὸ
ὁποῖο εἶναι ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ, τὸ ἄκτιστον Φῶς. Εἶδε τὸν Θεάνθρωπο
Ἰησοῦν Χριστὸν μέσα εἰς τὸ ἄκτιστο Φῶς Του.

Στὴν ὀρθόδοξη ἐκκλησία, ἀλάθητη εἶναι μόνο ἡ Ἁγία Γραφή καὶ ἡ διδαχαὶ τῶν πατέρων ὅπως ἐπικυρώνονται στὰς Συνόδους καὶ ὄχι στίς μεμονωμένες γνώμες. Εἰς τοὺς χρόνους τῆς ἀποστασίας ποὺ παροικοῦμε, δυστυχῶς τὴν ὑπερασπίζονται ἀκόμη καὶ χριστιανοὶ ποὺ καυχῶνται ὅτι κρατοῦν

τὴν ὀρθόδοξον παράδοση. Ὁ ἀγ.Φώτιος γράφει: «Χριστὸς ἐν εὐφημίας προσήματι πικρῶς ὑβρίζεται χλευαζόμενος» «Κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας» (Α' Πέτρου 5,8) ἦν παρελάβομεν ἄδολον ...ἀποστρεφόμενοι πάντα νεωτερισμόν, κατελέγει ἔλλειπῆ τὴν κεκηρυγμένην ὀρθόδοξον πίστιν. ...ἤδη ἐκουσίως καθυπεβλήθη εἰς τὸ αἰώνιον ἀνάθεμα διὰ τὸ βλασφημεῖν εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὡς τάχα μὴ ἀρτίως λαλήσαν ταῖς Γραφαῖς καὶ διὰ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων...» (Ἐγκύκλιος ὀρθοδόξων Πατριαρχῶν 1848).

«Οἱ ἐκκλησίαι καὶ τὰ σπίτια μας θὰ πρέπη νὰ στολιστοῦν μὲ γνήσιες (Βυζαντινὲς εἰκόνες) καὶ ὄχι μὲ δυτικὲς ζωγραφιές, οἱ ὁποῖες δὲν μᾶς λένε τίποτα γιὰ τὴν ἀρετὴ ἢ τὴν ἀγιότητα, παρὰ μόνον εὐχαριστοῦν τὸ βλέμμα». (Ἁγ.Ἰωάν.Μαξίμοβιτς +1966)

Κάποιοι εἶπαν ὅτι ἀπ' τὸν 18^{ον} αἰῶνα εἰς τὸ Ἁγ. Ὄρος ἀγιογραφοῦσαν εἰκόνες μὲ στυλ ἀναγεννήσεως, καὶ οἱ μοναχοὶ αὐτοί, ἐκράτουν ὅλας τὰς παραδόσεις. Ἀπαντοῦμε: Ὁμιλεῖτε δι' ἐκείνους τοὺς Ἁγιορεῖτας μοναχοὺς ποὺ ἔφεραν τοὺς ληστές μὲ τὸν καπετὰν Μᾶρκο τὸ ἔτος 1773 καὶ ἐπνίξαν τὸν Παῖσιο καὶ Θεοφάνη; Γιὰ τοὺς διῶκτας τῶν Ὀρθοδόξων Ἁγιορειτῶν ποὺ χλευαστικῶς ἀποκαλοῦσαν Κολλυβάδες; Δυστυχῶς ἡ περίοδος αὕτη ἦτο ἔτη παρακμῆς Ἁγ. Ὄρους, ὅπως καὶ «σήμερον οἱ μνημονεύοντες μὲ τὸ μνημόσυνον τῶν Οἰκουμενιστῶν-κοινωνία μὲ τὴν αἵρεσιν, ταπεινώνουν τὸν μοναχισμό». (Ἱερ/χος Θεοδώρητος).